Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

14. detsember 2018 *

[22. jaanuari 2019. aasta määrusega parandatud tekst]

Avalik teenistus – Ametnikud – Personalieeskirjade 2014. aasta reform – Puhkus isiklikel põhjustel – Samaaegne töötamine ajutise töötajana – Teatavaid pensioniõiguste arvutamise meetodeid käsitlevad üleminekusätted – Eelneva otsuse taotlus – Huve kahjustav akt – Üleminekumeetmete eesmärk – Isikuline kohaldamisala – Teenistusse asumine

Kohtuasjas T-128/17,

Isabel Torné, Euroopa Komisjoni ametnik, elukoht Algés (Portugal), esindaja: S. Orlandi ja T. Martin, advokaadid,

hageja,

keda toetasid:

Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (ACER), esindaja: S. Manessi, hiljem P. Martinet, keda abistasid *avocat* S. Orlandi ja *avocat* T. Martin, advokaadid,

Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet (Frontex), esindajad: H. Caniard ja S. Drew, keda abistasid *avocat* S. Orlandi ja *avocat* T. Martin,

Vabadusel, Turvalisusel ja Õigusel Rajaneva Ala Suuremahuliste IT-süsteemide Operatiivjuhtimise Euroopa Amet (eu-LISA), esindaja: M. Chiodi, keda abistasid *avocat* D. Waelbroeck ja *avocat* A. Duron,

Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EMSA), esindaja: S. Dunlop, keda abistasid *avocat* S. Orlandi ja *avocat* T. Martin,

Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), esindajad: S. Giordano ja J. Overett Somnier,

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA), esindajad: A. Lorenzet ja N. Vasse, keda abistasid *avocat* S. Orlandi ja *avocat* T. Martin,

ja

Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet (EASO), esindaja: W. Stevens, hiljem M. Vitsa, keda abistas *avocat* A. Duron,

menetlusse astujad,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

versus

Euroopa Komisjon, esindaja: G. Berscheid ja A.-C. Simon, ning hiljem G. Berscheid ja L. Radu Bouyon, ja lõpuks esindajad: G. Berscheid ja B. Mongin,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Komisjoni otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 16. detsembri 2015. aasta taotlus eelneva otsuse vastuvõtmiseks, et määrata kindlaks tema teenistusse asumise kuupäev Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade XIII lisa üleminekusätete tähenduses, mis käsitlevad teatavaid pensioniõiguste arvutamise meetodeid,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president S. Frimodt Nielsen, kohtunikud I. S. Forrester ja E. Perillo (ettekandja),

kohtusekretär: L. Ramette,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 16. oktoobri 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 16. aprillil 2006 nimetati hageja Isabel Torné Euroopa Komisjoni ametnikuks palgaastmel A 6, millest hiljem sai AD 6.

2 1. veebruaril 2012 lubati hageja omal soovil Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 40 alusel, mil hageja oli palgaastme AD 8 järgus 1, palgata puhkusele isiklikel põhjustel.

3 Samal päeval võeti hageja aga Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste (sel ajal kehtinud sõnastuses, edaspidi „teenistustingimused“) artikli 2 punkti a alusel sõlmitud lepingu kohaselt ajutise töötajana tööle Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ametisse (Frontex) tegevuskategoorias AD palgaastmel 12 järgus 2, kusjuures hageja asus täitma inimvara ja teenuste üksuse juhataja ülesandeid.

4 Peaaegu kaks aastat hiljem muutis Euroopa Liidu seadusandja personalieeskirju ja teenistustingimusi (edaspidi „2014. aasta reform“). Personalieeskirjade uue artikli 77, mida vastavalt teenistustingimuste artikli 39 lõikes 1 sisalduvale viitele kohaldatakse ka ajutistele töötajatele, teises lõigus sätestatakse uus pensioniõiguste omandamise aastakoefitsient, mistõttu varasem 1,9protsendiline koefitsient muudeti ebasoodsamaks 1,8protsendiliseks koefitsiendiks. Peale selle sätestati viiendas lõigus vastavalt samale teenistustingimuste artikli 39 lõikele 1, et pensioniiga tõuseb 63-lt 66 aastale.

5 Personalieeskirjade vanade ja uute sätete vahel nähti ette ka üleminekukord. Nii on personalieeskirjade XIII lisa „Liidu ametnike suhtes kohaldatavad üleminekumeetmed“ artikli 21 teises lõigus kõigepealt sätestatud, et „[p]erioodil alates 1. maist 2004 kuni 31. detsembrini 2013 teenistusse asunud“ ametnikud jätkavad olenemata personalieeskirjade artikli 77 jõustumisest pensioniõiguste kogumist 1,9protsendilise aastakoefitsiendi alusel.

6 Peale selle tuleneb XIII lisa artikli 22 lõike 1 neljandast lõigust, et „[a]metnikel, kes on 1. mail 2014 kas 45-aastased või vanemad ja asusid teenistusse ajavahemikul 1. maist 2004 kuni 31. detsembrini 2013, jääb pensionieaks endiselt 63 aastat“.

7 Lisaks, nagu on täpsustatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta määruse (EL, Euratom) nr 1023/2013, millega muudetakse [personalieeskirju] ja [teenistustingimusi] (ELT 2013, L 287, lk 15), põhjenduses 34, ning arvestades, et ametites töötab palju ajutisi töötajaid ja selles konkreetses valdkonnas oli vaja töötada välja sidus personalipoliitika, loodi teenistustingimuste artikli 2 punktiga f uus ametites töötavate ajutiste töötajate kategooria (edaspidi „ametite ajutised töötajad“) ning sellele uuele kategooriale kehtestati teatavad erieeskirjad.

8 Järelikult muutus hageja ja Frontexi vahel sõlmitud leping alates 1. jaanuarist 2014 automaatselt teenistustingimuste artikli 2 punkti f kohaseks ajutise töötaja lepinguks kooskõlas selle korra lisa, mis käsitleb asjaomase korraga hõlmatud töötajate suhtes kohaldatavaid üleminekusätteid, artikliga 6.

9 [Siinne tekst on esitatud 22. jaanuari 2019. aasta kohtumäärusega parandatud kujul] 1. juunil 2015 lahkus hageja Frontexist, et asuda samal päeval tööle Euroopa Meresõiduohutuse Ametisse (EMSA) korporatiivteenuste osakonna juhatajana, olles sõlminud lepingu teenistustingimuste artikli 2 punkti f alusel. Lepingu artiklis 3 oli sätestatud, et ta jätkab palgaastme AD 12 järgus 3 ja säilitab oma staaži palgaastmel alates 1. veebruarist 2012 ja palgajärgus alates 1. veebruarist 2014. Lepingu artiklis 4 oli ette nähtud, et leping lõpeb samal kuupäeval, mis oli sätestatud hageja ja Frontexi vahel sõlmitud eelmises lepingus, s.o 31. jaanuaril 2017. Kooskõlas artikliga 5 pikendati kõnealust lepingut ametite töötajatele kehtivate tingimuste kohaselt, mis on seega võimaldanud hagejal siiani EMSA juures töötada.

10 Samuti tuleb märkida, et teenistustingimuste lisa, mis käsitleb asjaomase korraga hõlmatud töötajate suhtes kohaldatavaid üleminekusätteid, artikli 1 lõikes 1 on nimelt sätestatud, et eespool punktides 5 ja 6 osundatud personalieeskirjade XIII lisa artiklite 21 ja 22 sätteid, s.o jätkuvust pensioniõiguse aastakoefitsiendi osas (artikkel 21) ja jätkuvust pensioniea osas (artikkel 22), kohaldatakse analoogia alusel 31. detsembril 2013 „teenistuses olevate“ teenistujate suhtes.

Kohtueelne menetlus

11 16. detsembril 2015 esitas hageja komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti juhatajale taotluse personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 tähenduses, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus teeks otsuse, millega määratakse eelnevalt kindlaks hageja pensioniõiguse arvutamise teatud andmed (edaspidi „16. detsembri 2015. aasta taotlus“). Hageja palus sisuliselt kinnitust, et pärast 2014. aasta reformi jõustumist kohaldatakse talle, hoolimata tema tööle asumisest EMSAsse, jätkuvalt 1,9protsendilist pensioniõiguse aastakoefitsienti ja enne 1. jaanuari 2014 kehtinud pensioniiga, st 63 aastat.

12 16. detsembri 2015. aasta taotlus jäeti kõigepealt vaikimisi rahuldamata 16. aprillil 2016, mida seejärel kinnitati sõnaselge rahuldamatajätmisega individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti pensionide üksuse juhataja 29. aprilli 2016. aasta teatisega (edaspidi „29. aprilli 2016. aasta teatis“ või „vaidlusalune otsus“).

13 Individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti pensionide üksuse juhataja teatas 29. aprilli 2016. aasta teatises hagejale sisuliselt, et tema taotletud otsuse saab halduslikult teha „alles [hageja] teenistusest lahkumise hetkel ja selle staatuse põhjal, mis tal oma teenistusest lahkumise ajal [oleks]“.

14 29. aprilli 2016. aasta teatises oli siiski täpsustatud, et „uusi personalieeskirjade sätteid [kohaldatakse], kui töötaja karjääris [oli] toimunud katkestus“, ning et „[t]ööandja vahetumist [loeti] selliseks katkestuseks“, et „[s]ee [tähendas], et EMSAga lepingu sõlmimisele [järgneva] teenistusperioodi puhul

[tuli] kohaldada [kõnealuse] lepingu alguse hetkel [kehtinud] personalieeskirjade õigusnorme“ ning et „selle perioodi puhul [määratakse] pensioniõigus 66-aastase [pensioniea] ja 1,80protsendilise pensioniõiguse koefitsiendi alusel“.

15 Viimaks oli 29. aprilli 2016. aasta teatises rõhutatud ka, et hageja „[säilitas] talle komisjoni ametniku staatusest tulenevad õigused, kuivõrd [ta ei ole] seda staatust lõpetanud“.

16 18. juulil 2018 esitas hageja teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele 16. detsembri 2015. aasta taotlusele antud vastuse peale kaebuse personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel. Teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus jättis 16. novembri 2016. aasta otsusega kaebuse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata sisuliselt põhjusel, et 29. aprilli 2016. aasta teatis ei kujutanud endast otsust, vaid üksnes kehtivatele personalieeskirjade sätetele tuginevat teavet.

Menetlus ja poolte nõuded

17 27. veebruaril 2017 Üldkohtu kantseleisse esitatud hagiavaldusega esitas hageja käesoleva hagi.

18 Üldkohtu kantseleisse samal päeval esitatud eraldi dokumendiga taotles hageja Üldkohtu kodukorra artikli 69 punkti c alusel menetluse peatamist, kuni on jõustunud kohtuasjas Picard *vs.* komisjon, T-769/16, tehtav vastavas kohtuastmes menetlust lõpetav kohtuotsus. Olles komisjoni ära kuulanud, rahuldas kolmanda koja president 5. aprilli 2017. aasta otsusega selle taotluse.

19 Komisjon esitas 21. märtsil 2017 Üldkohtu kantseleisse saabunud dokumendiga kodukorra artikli 130 lõike 1 alusel vastuvõetamatuse vastuväite.

20 Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (ACER), Frontex, Vabadusel, Turvalisusel ja Õigusel Rajaneva Ala Suuremahuliste IT-süsteemide Operatiivjuhtimise Euroopa Amet (eu-LISA), EMSA, Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet (EASO) avaldasid 15. juunil 2017 Üldkohtu kantseleisse saabunud avalduses soovi astuda käesolevasse menetlusse hageja nõuete toetuseks.

21 Olles kohtuasja pooled ära kuulanud, otsustas kolmanda koja president 18. juuli 2017. aasta otsusega jätkata menetlust kodukorra artikli 70 lõike 2 kohaselt.

22 Hageja esitas 1. septembril 2017 oma seisukohad komisjoni esitatud vastuvõetamatuse väite kohta (vt eespool punkt 19).

23 Üldkohtu 5. oktoobri 2017. aasta määrusega liideti vastuvõetamatuse vastuväide sisuliste küsimusega.

24 Komisjon esitas 20. novembril 2017 kostja vastuse. Hageja teatas 6. detsembri 2017. aasta kirjaga, et ta ei esita repliiki.

25 ACERile, Frontexile, eu-LISA-le, EMSA-le, EBA-le, ESMA-le ja EASO-le anti kolmanda koja presidendi 13. detsembri 2017. aasta määrusega luba astuda menetlusse hageja nõuete toetuseks.

26 Menetlusse astujad esitasid 26. ja 27. jaanuaril 2018 menetlusse astuja seisukohad. Hageja teatas 12. veebruari 2018. aasta kirjaga, et ei esita nende seisukohtade kohta oma seisukohta, ja 15. veebruaril 2018 esitas komisjon nende kohta oma seisukoha.

27 26. veebruari 2018. aasta kirjaga esitas hageja põhjendatud taotluse kooskõlas kodukorra artikli 106 lõikega 2, et ta kuulataks ära suuliste seisukohtade ärakuulamiseks korraldataval kohtuistungil. Üldkohus rahuldas selle taotluse ja avas menetluse suulise osa.

28 Üldkohtu kantseleisse 10. oktoobril 2018 saabunud kirjas teatas EBA Üldkohtule, et ta ei osale kohtuistungil.

29 Üldkohus palus menetlust korraldavate meetmete raames komisjonil vastata kirjalikule küsimusele. Komisjon täitis selle nõude ettenähtud tähtaja jooksul.

30 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

31 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

– teise võimalusena jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

32 Menetlusse astujad paluvad Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Õiguslik käsitlus

Vastuvõetavus

Poolte argumendid

33 Komisjon väidab, et kuna puudub huve kahjustav akt, on käesolev hagi ilmselgelt vastuvõetamatu.

34 Kõigepealt tuletab komisjon meelde, et ükski personalieeskirjade säte ei kohusta sõnaselgelt asjaomast institutsiooni määrama ametniku taotluse alusel eelnevalt kindlaks selle ametniku pensioniõiguse arvutamise teatud elemente enne seda, kui ametnik tegelikult pensionile jääb. Vastupidi, personalieeskirjades ei ole selles valdkonnas kehtestatud mingit kindluse põhimõtet, mis puudutaks pensioniõiguste kindlaksmääramist enne pensionilejäämise kuupäeva. Personalieeskirjade VIII lisa artiklis 40 nähakse ette, et ametniku pensioni suuruse arvutamine toimub pensionile jäämise hetkel.

35 Seetõttu väidab komisjon esiteks, et käesolevas kohtuasjas ei kujuta 29. aprilli 2016. aasta teatis endast otsust, s.o huve kahjustavat akti, vaid üksnes personalieeskirjade sätetel põhinevat teavet.

36 Teiseks väidab komisjon, et 16. detsembri 2015. aasta taotluse esitamise hetkel ei teadnud haldusasutus kõiki hageja tulevase pensioniõiguse arvutamise elemente ega tea neid muide siiani. Komisjoni sõnul võimaldas teave, mis käsitles hageja töölevõtmise kuupäeva ja hageja vanust 2014. aasta reformi jõustumise hetkel, tal hageja pensioniõiguse suurust vaid hinnata.

37 Komisjon leiab, et alles hageja pensionile jäämise hetkel saadakse lõpuks täpselt teada, millist õiguslikku raamistikku, sealhulgas võimalikke muid vahepeal vastu võetavaid üleminekueeskirju hageja suhtes kohaldatakse, ja et ainult sellistel asjaoludel saab vanaduspensioni arvutamisel lõplikult arvesse võtta kogu tema karjääri.

38 Komisjoni sõnul võib praegune pensioniõiguste omandamise aastakoefitsient veel sõltuvalt olukorrast aja jooksul muutuda ja hageja võib omandada pensioniõigusi ka diferentseeritult, vastavalt karjääri arengule, nagu on sätestatud näiteks personalieeskirjade artikli 77 kolmandas lõigus lähetustesse puutuvas. Mis puudutab pensioniiga, siis selle suhtes teostatakse komisjoni väitel 5 aasta põhist kindlustusmatemaatilist hindamist, et nimelt tagada liidu pensioniskeemi tasakaal kooskõlas personalieeskirjade artikli 83a lõikega 3. Selle teguri tõstmist aja jooksul ei saaks seega välistada enne hageja pensionile jäämist.

39 Kolmandaks väidab komisjon, et isegi kui eeldada, et hageja pensioniõiguste arvutamise teatud elemendid oleksid olnud 16. detsembri 2015. aasta taotluse ajal teada, on hagi siiski vastuvõetamatu, sest kuna pensioniõigus on „alles kujunemisjärgus“, saab selle sisu „lõpliku“ otsusega kindlaks määrata alles hageja pensionile jäämisel.

40 Viimaks on niisugune lahendus komisjoni väitel kooskõlas 12. veebruari 1992. aasta kohtuotsuses Pfloeschner *vs.* komisjon (T-6/91, EU:T:1992:13, punktid 26 ja 27) esitatud lahendusega.

41 Kohtuistungi ajal rõhutas komisjon sellega seoses veel, et 1. veebruari 1979. aasta kohtuotsusel Deshormes *vs.* komisjon (17/78, EU:C:1979:24, punkt 10), milles Euroopa Kohus tunnistas, et pensioniõiguse arvutamise elemendi eelnev kindlaksmääramine on huve kahjustav akt, oli oma konkreetne kontekst, mis ei olnud käesoleval juhul asjakohane.

42 Hageja, keda toetasid menetlusse astujad, leiab seevastu, et personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 alusel esitatud 16. detsembri 2015. aasta taotlusele antud vastus on huve kahjustav akt, kuna selle vastusega jäeti võtmata personalieeskirjades ette nähtud meede artikli 90 lõike 2 tähenduses. Hageja on lisaks seisukohal, et 29. aprilli 2016. aasta teatis on oma sisu poolest, millega jäeti tema suhtes kohaldamata asjaomased üleminekusätted, tema huve kahjustav akt.

Üldkohtu hinnang

43 Kõigepealt väärib märkimist, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt „saab huve kahjustavaks aktiks pidada üksnes sellist akti, mis tekitab siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis asjaomase isiku õiguslikku olukorda otseselt ja viivitamatult mõjutavad, tema õiguslikku olukorda [ka] selgelt muutes“ (vt 13. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Verile ja Gjergji, T-104/14 P, EU:T:2015:776, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika).

44 Antud juhul ei ole vaidlust selle üle, et individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti pensionide üksuse juhataja võttis seoses 16. detsembri 2015. aasta taotluse esemega 29. aprilli 2016. aasta teatises selgelt seisukoha hageja tulevase pensioniõiguse arvutamise elementide muutumise kohta, nimelt ühelt poolt hageja pensioniõiguste omandamise aastakoefitsiendi ja teiselt poolt tema pensioniea muutumise kohta. Lisaks on komisjoni sõnul need muudatused otsustatud hageja tööandja muutumise tõttu, mis toimus pärast 2014. aasta reformi jõustumist (vt eespool punkt 13). Komisjon leiab seetõttu, et individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet kohandas hageja pensioniõiguse arvutamisel arvesse võetavaid teatavaid tegureid just asjaomase tööandja vahetamise tõttu, st hageja töölepingulise suhte olulise muutumise tagajärjel.

45 Niisiis tuleb nentida, et niisugust seisukohavõttu ei saaks selle sisu poolest pidada selliseks, mis sisaldab üksnes teavet personalieeskirjade sätete kohaldamisala kohta seoses pensioniõiguse ja selle arvutamise meetodiga pärast 2014. aasta reformi jõustumist.

46 Nimelt täpsustas individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti pensionide üksuse juhataja 29. aprilli 2016. aasta teatises hagejale, et kuna 1. juunil 2015 sõlmiti EMSAga uus tööleping, tuleb just seda kuupäeva arvestada 2014. aasta reformi raames ette nähtud üleminekukorra kohaldamisel kui päeva, mil hageja „asus teenistusse“. Sellest tuleneb konkreetsemalt ühelt poolt, et selle teatise alusel on hageja pensioniiga automaatselt tõstetud 66 aastani (63 aasta asemel) ja et teiselt poolt on alates samast kuupäevast tema pensioniõiguste omandamise aastakoefitsienti langetatud 1,9%-lt 1,8%-le.

47 Sellega seoses märgiti 29. aprilli 2019. aasta teatises ka, et hageja teenistusse asumise kuupäeva kindlaksmääramine 2014. aasta reformiga kehtestatud üleminekusätete tähenduses „tähendab, et EMSAga lepingu sõlmimisele järgneva teenistusperioodi puhul [ja seega alates 1. juunist 2015] kohaldatakse [hagejale just nimelt neid] personalieeskirjade sätteid[, mis kehtisid tema ja EMSA vahel sõlmitud] lepingu alguse hetkel“ (vt eespool punkt 13).

48 Seetõttu loob 29. aprilli 2016. aasta teatis õiguslikke tagajärgi, mis mõjutavad kohe ja lõplikult hageja halduslikku olukorda, kuna selle otsusega välistab komisjon, et hageja suhtes võidaks kohaldada personalieeskirjade XIII lisa artiklitega 21 ja 22 kehtestatud üleminekukorda, kohaldades talle 2014. aasta reformiga muudetud pensioniõiguste omandamise aastakoefitsienti ja pensioniiga. Lisaks ei ole asjaolu, et seda otsust saab täita alles tulevikus ja et selle toime seetõttu ajas muutub, selles osas asjakohane (vt selle kohta 1. veebruari 1979. aasta kohtuotsus Deshormes *vs.* komisjon, 17/78, EU:C:1979:24, punkt 10).

49 Niisiis kahjustab hageja huve nimelt 29. aprilli 2016. aasta teatis, millega määratakse kindlaks tema teenistusse asumise kuupäev, mitte aga selle kohaldamine hageja tulevaste pensioniõiguste arvutamisel tema lõpliku pensionile jäämise hetkel.

50 Peale selle ja erinevalt 12. veebruari 1992. aasta kohtuotsuses Pfloeschner *vs.* komisjon (T-6/91, EU:T:1992:13, punkt 27) analüüsitud olukorrast oli teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus, kellele esitati 16. detsembri 2015. aasta taotlus, kohustatud hageja töölepingulise suhte muutumise järel tegema otsuse, milles täpsustatakse, kas huvitatud isikule kohaldatakse personalieeskirjade XIII lisa artiklites 21 ja 22 sätestatud üleminekusätteid või mitte, kuna selle teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse käsutuses olid hageja halduslikku seisundit puudutavad faktilised asjaolud, mis olid kindlad ja muutumatud.

51 Järelikult võisid hageja teenistusse asumise kuupäev, mida individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet soovis selgelt kindlaks määrata kohaldatavatele üleminekusätetele enda poolt antud tõlgenduse põhjal, ja tagajärjed, mis see kindlaksmääramine tõi kaasa haldustingimustele, milles hageja kui liidu pensioniskeemis osaleja enne seda kuupäeva oli, mõjutada vahetult ja otseselt hageja õiguslikku olukorda (vt selle kohta 1. veebruari 1979. aasta kohtuotsus Deshormes *vs.* komisjon, 17/78, EU:C:1979:24, punktid 10–17).

52 Sellest tuleneb, et vastavalt eespool punktis 43 viidatud kohtupraktikale kujutab komisjoni vastus 16. detsembri 2015. aasta taotlusele endast huve kahjustavat akti personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses.

53 Seetõttu tuleb komisjoni vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

Sisulised küsimused

Poolte argumendid

54 Hageja, keda toetavad menetlusse astujad, väidab sisuliselt, et komisjoni väide, mille kohaselt tööandja muutumise tõttu ei kohaldata talle personalieeskirjade XIII lisa artiklites 21 ja 22 ette nähtud üleminekusätetega kehtestatud kriteeriume seoses pensioniõiguste omandamisega ja seadusliku pensionieaga, ei riku mitte üksnes neid sätteid, vaid ka ametite töötajate töö ja karjääri jätkuvuse põhimõtet ning õiguskindluse, tagasiulatuva jõu puudumise ja võrdse kohtlemise põhimõtet. Hageja sõnul on selline väide ka vastuolus tema ja EMSA vahel sõlmitud lepingu tingimustega ning EMSA 25. märtsi 2015. aasta üldiste rakendussätetega, mis käsitlevad asjaomaste ajutiste töötajate töölevõtmist.

55 Peale selle lõi liidu seadusandja hageja väitel uue ametite ajutiste töötajate kategooria, mida käsitleb teenistustingimuste artikli 2 punkt f, just nimelt selleks, et reageerida erinevate olemasolevate ELi ametite konkreetsetele vajadustele, eelkõige selleks, et tagada n-ö ametitevaheliste vabade töökohtade turul töökohtade atraktiivsus, soodustades nii huvitatud isikute liikuvust ning tagades samal ajal nendele töötajatele liikuvuse korral töökoha ja karjääri jätkuvuse.

56 Viimaks rõhutasid hageja ja menetlusse astujad kohtuistungi ajal, et liidu teenistuses olevad ametnikud, ajutised töötajad ja lepingulised töötajad kuuluvad kõik samasse liidu ühtsesse pensioniskeemi. Personalieeskirjade XIII lisa üleminekusätete kohaldamisala on nende väitel selgelt kindlaksmääratud. See hõlmab nende sõnul enne 1. jaanuari 2014 ühinenud ja osamakseid maksnud isikuid. Institutsiooni, asutuse või ameti muutumine ei mõjuta seetõttu tema väitel kuidagi seda osalust.

57 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu. Ehkki ta tunnistab, et teenistustingimuste artikli 2 punktiga f loodi uus ajutiste töötajate kategooria selleks, et eelkõige soodustada ametitevahelist liikuvust, ei kujuta ametite töötajad tema väitel endast siiski ajutistest töötajatest eraldiseisvat kategooriat. Nendele töötajatele kui liidu muudele teenistujatele kohaldatakse komisjoni väitel hoopis olenemata kategooriast teenistustingimuste üldsätteid, välja arvatud konkreetsed erandid. Seetõttu on karjääri jätkuvuse põhimõte komisjoni väitel õiguse hetkeseisus pensioniõiguse valdkonnas piiratud ja see ei laiene automaatselt pensioni saamise õigusele ja selle arvutamise tingimustele. Selline laiendamine ei saa komisjoni väitel mingil juhul olla tuletatud.

58 Komisjoni sõnul ei ole 2004. aasta reform selleks, et järgida halduskulude vähendamise eesmärki, millele liidu seadusandja on eraldi viidanud, kaotanud „ametitevaheliselt turult“ kõiki takistusi. Niisiis ei sisalda määrus nr 1023/2013 komisjoni väitel sõnaselget sätet, mis näeks pensioniõiguse arvutamise puhul ette ametite töötajate karjääri jätkuvuse põhimõtte.

59 Komisjon väidab seetõttu, et ei tema ega ametid ega asjaomased töötajad ei saaks teenistustingimuste lisa artikli 1 teleoloogilisele tõlgendusele ning personalieeskirjade XIII lisa artiklitele 21 ja 22 tuginedes ei lepingu alusel ega halduslikult asendada 2014. aasta reformi eesmärke. Tegelikult tooks selline tõlgendus komisjoni väitel kaasa liidu seadusandja soovitud eelarvekokkuhoiu vähendamise ja isegi osalise ümberpööramise, lükates edasi personalieeskirjade artikli 77 uute sätete kohaldamist.

60 Komisjon väitis kohtuistungi ajal, et ka personalieeskirjad ei näinud ette jätkuvust pensioniõiguste valdkonnas. Määruse nr 1023/2013 põhjenduses 29 viidatakse komisjoni sõnul üldisel viisil uute reeglite järkjärgulisele rakendamisele üleminekusätete abil. Mis sealjuures puudutab pensioniõigusi, siis on personalieeskirjade XIII lisa artiklid 21 ja 22, millega kehtestatakse „teenistusse asumise“ põhimõte, komisjoni väitel täpsed ega sisalda lünka.

61 Peale selle, kuna personalieeskirjade XIII lisa artiklitel 21 ja 22 on kahetine olemus üleminekumeetmete ja finantsmeetmetena, siis tuleb komisjoni arvates neid järelikult tõlgendada rangelt, kuna nendega tehakse erand personalieeskirjade artikli 77 kohese kohaldamise põhimõttest ja need reguleerivad rahalise eelise andmist.

62 Selles kontekstis väitis komisjon kohtuistungil ka, et personalieeskirjade XIII lisa artikkel 28, mis näeb ette, et teenistujatel, kellel on leping enne 1. jaanuari 2014 ja kes on pärast seda kuupäeva nimetatud ametnikeks, on õigus omandatud pensioniõiguste kindlustusmatemaatiliseks kohandamiseks, tõendab, et kui puuduvad niisugused erisätted, nagu viidatud artiklis, tuleb üleminekusätteid kohaldada üldisel viisil.

63 Nimelt on komisjon konkreetselt hageja juhtumil esiteks seisukohal, et vastavalt ELTL artikliga 335 tagatavale ELi institutsioonide haldusautonoomia põhimõttele, eelkõige oma töötajaskonna haldamisel, ei saa hagejat pidada liidu töötajaks, vaid üksnes alates 16. detsembri 2015. aasta taotlusest EMSA teenistujaks (21. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus Van Asbroeck *vs.* parlament, F-102/12, EU:F:2014:4, punkt 29). Teiste sõnadega, kuna liidu ametitel on juriidilise isiku staatus, ei saa komisjoni väitel nende tööandjaks olla korraga nii amet kui ka liit.

64 Sellest tulenevalt leiab komisjon, et võttes arvesse käesoleval juhtumil kohaldatavat õigusraamistikku, tõi hageja otsusel toimunud tööandja vahetamine tingimata kaasa tema varasema töösuhte sisulise katkemise, ning järelikult tema karjääri katkemise. Sealjuures erineb teenistustingimuste artikkel 55, mis võimaldab asjaomasel töötajal säilitada oma palgaastme ning palgaastmel või -järgul omandatud staaži, komisjoni väitel personalieeskirjade artikli 32 kolmandast lõigust, milles nähakse ette staaži säilimine samas institutsioonis ametnikuks nimetatud ajutiste töötajate korral, „kelle puhul tundub teatav karjääri jätkuvus loogiline ja loomulik“.

65 Komisjoni sõnul on karjääri jätkuvuse piiratud põhimõte, mis on tagatud teenistustingimuste artikliga 55, vaid erand üldreeglist, mille kohaselt ei jätku nende ajutiste töötajate karjäär, kes vahetavad institutsiooni või ametit.

66 Teiseks kinnitab komisjoni väitel kohtupraktika „karjääri jätkuvuse põhimõtte“ puudumist ajutiste töötajate puhul, kuna see põhimõte eksisteerib üldreeglina vaid ametnike puhul personalieeskirjadejärgse suhte tõttu, mille neile annab ametisse nimetamine. Personalieeskirjade artiklis 8 nähakse komisjoni väitel konkreetselt ette, et teise institutsiooni üleviidud ametniku puhul „loetakse, et ametnik on töötanud kogu oma liidu teenistuskarjääri jooksul viimases institutsioonis“.

67 Komisjon leiab, et mis puudutab ajutisi töötajaid, siis 16. septembri 2015. aasta kohtuotsuses EMA *vs.* Drakeford (T-231/14 P, EU:T:2015:639), milles kaugeltki ei tunnistatud tööandja muutumise korral karjääri jätkuvust, nentis liidu kohus üksnes jätkuvust mitme järjestikuse identse lepingu vahel samas ametis vastavalt teenistustingimuste artiklile 8, mille eesmärk on just nimelt ära hoida tähtajaliste lepingute kuritarvituslikku kasutamist. Lisaks tuleneb tema väitel 29. aprilli 2015. aasta kohtuotsusest Todorova Androva *vs.* nõukogu (F-78/12, EU:F:2015:37, punktid 51 ja 53), et kui liidu seadusandja ei ole seda sõnaselgelt ette näinud, ei esine ametnikuks saanud ajutise teenistuja karjääris mingit halduslikku jätkuvust. Mis puudutab 1. aprilli 2008. aasta kohtuotsust Maruko (C-267/06, EU:C:2008:179), siis sellega kinnitati komisjoni sõnul üksnes, et lepingu alusel lõplikult omandatud õigusi ei mõjuta uus õigusnorm ning et töötasu ja pensioni vahelise sideme põhimõtet on sel viisil järgitud. Viimaks lisab komisjon, et 5. detsembri 2012. aasta kohtuotsus Grazyte *vs.* komisjon (F-76/11, EU:F:2012:173) kinnitab, et enne 2014. aasta reformi ei eksisteerinud ühest ametist teise üleviidud töötajate kaitset, ja näitab, et ametite töötajaid käsitlevatest erisätetest ei piisa tõelise „sisulise jätkavuse“ loomiseks erinevate ametitega sõlmitud lepingute vahel.

68 Viimaks väidab komisjon samadel põhjustel, et uute õigusnormide kohaldamine pensioniõiguse aastakoefitsiendi ja pensioniea küsimuses ei mõjuta neid õigusi, mille hageja on omandanud enne EMSAsse tööle asumist, ega riku ka õiguskindluse ja tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtet (19. juuli

2016. aasta kohtuotsus Stips *vs.* komisjon, F-131/15, EU:F:2016:154, punkt 41). Kuna komisjoni väitel puudus sisuline jätkuvus hageja töökohtade vahel Frontexis ja EMSAs, ei ole hagejat lisaks kuidagi diskrimineeritud võrreldes kolleegidega, kes ei ole liikunud ühest ametist teise.

Üldkohtu hinnang

69 Tuleb märkida, et 16. aprillil 2006 komisjoni ametnikuks nimetatud hageja jäeti alates 1. juunist 2012 isiklikel põhjustel võetud puhkusele. Samal kuupäeval asus ta Frontexi juurde tööle ajutise töötajana, seejärel sõlmis ta 2015. aastal, s.o pärast 2014. aasta reformi kohaldamise algust 1. jaanuaril 2014, lepingu EMSAga (vt eespool punkt 9).

70 Lisaks tuleb enne poolte argumentide analüüsimist juhtida tähelepanu personalieeskirjade artikli 77 uute sätete ajalisele ja isikulisele kohaldamisalale, pidades silmas eelkõige personalieeskirjade XIII lisas kehtestatud üleminekunorme.

– 2014. aasta reformiga kehtestatud personalieeskirjade artikli 77 uute sätete ajaline ja isikuline kohaldamisala

71 Ajalise aspekti osas tuleb sissejuhatuseks märkida, et igasugust seadusandlikku muudatust kohaldatakse põhimõtteliselt kehtetuks tunnistatud õigusnormide kohaldamisajal tekkinud olukordade tulevaste tagajärgede suhtes, kui seadusandja ei ole ette näinud sõnaselget erandit. Teisiti on niisuguste olukordade puhul, mis on tekkinud ja lõplikult realiseerunud sellise varasema õigusnormi kehtivusajal, mis on loonud omandatud õigusi (13. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Verile ja Gjergji, T-104/14 P, EU:T:2015:776, punkt 152).

72 Seega, mis puudutab esiteks personalieeskirjade uue artikli 77 ajalist kohaldamisala, siis tuleb märkida, et vastupidi hageja väidetele (vt eespool punkt 54) ei saaks selle artikli viivitamatu kohaldamine olla vastuolus õiguskindluse ja tagasiulatuva jõu puudumise põhimõttega.

73 Nimelt ei mõjuta personalieeskirjade uus artikkel 77 ei enne 1. jaanuari 2014 ehk enne selle jõustumist lõpuleviidud teenistuse alusel koefitsiendiga 1,9% omandatud pensioniõigusi ega nende ametnike ja töötajate õigusi, kes on taotlenud pensionile jäämist vastavalt seadusjärgsele 63-aastasele pensionieale ja kelle pension on kindlaks määratud enne 1. jaanuari 2014 (personalieeskirjade XIII lisa artikkel 24a). Liidu seadusandja poolt 2014. aasta reformi raames kehtestatud uute õigusnormide kohaldamisalasse võiksid kuuluda vaid selle reformi jõustumise hetkeks veel lõplikult määratlemata olukorrad ehk pensioniõigused, mis vastavad nende uute õigusnormide kohaselt lõpuleviidud teenistustele, ning pensionile jäämised pärast 1. jaanuari 2014, mis puudutab neid ametnikke ja töötajaid, kellele ei kohaldata üleminekukorda.

74 Teiseks, seoses personalieeskirjade uue artikli 77 isikulise kohaldamisalaga tuleb märkida, et 2014. aasta reformi raames nägi liidu seadusandja „[u]ute eeskirjade ja meetmete järkjärguliseks kohaldamiseks [ette] [üleminekukorra], mis austaks enne kõnealuste personalieeskirjade muudatuste jõustumist tööle võetud töötajate omandatud õigusi ja õiguspäraseid ootusi“, nagu on väljendatud määruse nr 1023/2013 põhjenduses 29.

75 Samuti, mis puudutab antud juhul pensioniõiguse arvutamise meetodeid, siis personalieeskirjade XIII lisa artiklis 21 ja artikli 22 lõikes 1, mida vastavalt teenistustingimuste lisa artikli 1 lõikele 1 kohaldatakse analoogia alusel käesolevale juhtumile, on täpsustatud, et perioodil alates 1. maist 2004 kuni 31. detsembrini 2013 teenistusse asunud ametnikul on õigus saada pensioni 1,9protsendilise aastakoefitsiendi kohaselt ja kui tema vanus on 1. mail 2014 nagu hagejal 45 aastat või rohkem, jääb tema seadusjärgseks pensionieaks 63 aastat.

– *Mõiste „teenistusse asumine“*

76 Selles küsimuses tuleb kõigepealt märkida, et personalieeskirjades ega teenistustingimustes ei ole eespool punktides 74 ja 73 osutatud üleminekusätetega ette nähtud teenistusse asumist sõnaselgelt määratletud, mida komisjon muide ka kohtuistungi ajal kinnitas.

77 Siiski sisaldavad käesolevas asjas kohaldatavad õigusnormid viiteid, isegi kriteeriume, mis on piisavalt selged ja täpsed, et võimaldavad määratleda teenistusse asumise mõiste sisu nende õigusnormide süstemaatilise tõlgendamisega. Eelkõige tuleneb teenistustingimuste lisa artikli 1 lõikest 1, milles viidatakse muude töötajate puhul personalieeskirjade XIII lisas sätestatud normide kohaldamisele analoogia alusel, et kõikidele liidu töötajatele kohaldatakse neid üleminekusätteid samadel tingimustel, sõltumata personalieeskirjade- või lepingujärgsest töösuhte olemusest.

78 Kuna liidu seadusandja on sõnaselgelt kehtestanud liidu ametnike ja muude teenistujate jaoks ühtse üleminekukorra, tuleb teenistusse asumise mõistet tõlgendada lähtuvalt samadest põhimõtetest kui töösuhet, olenevalt sellest, kas selle olemus on personalieeskirjade- või lepingujärgne, ilma et see piiraks siiski personalieeskirjade või teenistustingimuste selliste õigusnormide arvessevõtmist, mis reguleerivad nendele mõlemale töötajaskonna kategooriale kohaldatavat korda.

79 Konkreetsemalt tuleb kooskõlas kohtupraktikaga teenistusse asumise mõiste tõlgendamisel arvesse võtta mitte üksnes selle sõnastust, vaid ka eesmärke, mida taotletakse, ning personalieeskirjade ja teenistustingimustega kehtestatud süsteemi, millesse see mõiste kuulub (vt selle kohta 29. aprilli 2015. aasta kohtuotsus Todorova Androva *vs.* nõukogu, F-78/12, EU:F:2015:37, punkt 49).

80 Sellest nähtub, et asjaomaste üleminekusätete range tõlgendamine, mille vajadusele on komisjon õigesti osutanud (vt eespool punkt 61), tulenevalt nende sätete erandlikust olemusest (17. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hispaania, C-360/11, EU:C:2013:17, punkt 18) ja nende mõjust eelarvele (30. juuni 2005. aasta kohtuotsus Olesen *vs.* komisjon, T-190/03, EU:T:2005:264, punkt 48) ei saa siiski minna vastuollu liidu seadusandja taotletavate eesmärkidega ning personalieeskirjade ja teenistustingimustega kehtestatud süsteemiga.

81 Käesoleval asjas puudutavad asjaomased üleminekusätted liidu pensioniskeemi konkreetset valdkonda.

82 Liidu pensioniskeem, nii nagu see on ette nähtud personalieeskirjade V jaotise 3. peatüki asjakohaste sätetega ja selle VIII lisaga, on ühine liidu ametnikele, ajutistele töötajatele ja lepingulistele töötajatele, sõltumata töösuhte personalieeskirjade- või lepingujärgsest olemusest.

83 [Siinset teksti on parandatud 22. jaanuari 2019. aasta kohtumäärusega] Eelkõige on personalieeskirjade pensioniskeemi reguleeriva VIII lisa artiklis 2 sätestatud, et „[v]anaduspensioni makstakse ametnikule kogunenud pensioniõigusliku staaži aastate koguarvu põhjal“. Sealjuures on kõnealuse lisa järgmises artiklis 3 muu hulgas täpsustatud, et tingimusel, et huvitatud isik on tasunud oma pensionisissemakseid liidu pensioniskeemi asjaomase teenistusaja eest, võetakse pensioniõigusliku staaži arvutamisel arvesse „[aega], mil ametnik on olnud ühe institutsiooni teenistuses“, ning „[aega], mil teenistuja on olnud teenistuses mis tahes muus pädevuses vastavalt […] teenistustingimustele“.

84 Lisaks kinnitas komisjon Üldkohtu kirjalikule küsimusele antud vastuses, et käesoleval juhul oli hageja teinud liidu pensioniskeemi katkematult sissemakseid alates oma teenistusse asumisest kõigepealt ametnikuna, seejärel 2012. aastal Frontexisse tööle võetud ajutise töötajana ja viimaks 2015. aastal EMSAsse tööle võetud ajutise töötajana.

85 Sellest tuleneb, et kuna hageja personalieeskirjadejärgne töösuhe komisjoniga endiselt kestis ja järelikult kuna ka tema isiklikel põhjustel võetud puhkuse ajal säilib tema osalus liidu pensioniskeemis, ei saa huvitatud isiku ajutise töötajana tööle võtmist kõigepealt Frontexisse 2012. aastal ja seejärel EMSAsse 2015. aastal pidada seoses tema osalusega asjaomases pensioniskeemis uueks teenistusse asumiseks,

mis ei piira loomulikult osamaksete võimalike erinevuste kohaldamist, mis on seotud näiteks põhipalga muutumisega tema haldusliku seisundi muutumise tõttu isiklikel põhjustel võetud puhkuse ajal või kui isik võetakse ajutise töötajana tööle kõrgemal palgaastmel kui see, mida ta omas isiklikul põhjusel puhkusel viibiva ametnikuna.

86 Selles osas täpsustas komisjon eespool punktis 84 osutatud vastuses ka seda, et vastavalt teenistustingimuste artiklile 41 on liidu pensioniskeemi sissemakse määr (mis on protsent põhipalgast) „sama, olenemata sellest, kas töötaja on ametnik või ajutine töötaja“. Seetõttu, nagu märgib komisjon, isegi kui „[hageja] põhipalk muutus märkimisväärselt, kuna ta oli palgaastme AD 8 järku 1 kuuluv ametnik, kui ta võttis isiklikel põhjustel puhkuse, et töötada Frontexis ajutise töötajana palgaastmel AD 12 järgus 2 [ja seejärel kui] EMSA võttis ta tööle palgaastmel AD 12 järgus 3“, tuleb tema konkreetsel juhul siiski asuda seisukohale, et hageja osalus asjaomases pensioniskeemis ei ole kunagi lõppenud ja ta ei ole kunagi lõpetanud sellesse osamaksete tegemist vastavalt nendele erinevatele põhipalkadele.

87 Nendel asjaoludel on hageja, hoolimata oma isiklikel põhjustel võetud puhkusest ning hilisematest tööle asumistest kõigepealt Frontexi juurde alates asjaomase isiklikel põhjustel võetud puhkuse alguskuupäevast ja seejärel EMSA juurde, jäänud halduslikult ja eelkõige seoses oma osalusega liidu pensioniskeemis komisjoni ametnikuks, kuhu ta asus „teenistusse“ 2006. aastal, saades seega liidu ametnikuks. Nimelt tähendab personalieeskirjade artikli 1a kohaselt „[k]äesolevate personalieeskirjade kohaldamisel […] „liidu ametnik“ iga isikut, kes on vastavalt käesolevatele personalieeskirjadele mõne liidu institutsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsusega nimetatud selle institutsiooni koosseisulisele ametikohale“.

88 Lisaks tuleb märkida, et teenistustingimuste üldraamistikus saab isiku liidu juurde teenistusse asumine üksnes kokku langeda kuupäevaga, mil see isik alustab ametisse nimetamise alusel, kui tegemist on nagu hageja puhul ametnikuga (vt eespool viidatud artikkel 1a), talle antud ülesannete täitmist ja seda kuni samaväärse ja vastupidise haldusaktiga teostatakse see, mida personalieeskirjades endis on 4. peatükis nimetatud „teenistuse lõpetamiseks“.

89 Ametnike puhul on selline teenistuse lõpetamine näiteks lahkumisavaldus (personalieeskirjade artikkel 48), teenistusest vabastamine (personalieeskirjade artikkel 50), ebapädevuse tõttu teenistusest vabastamine (personalieeskirjade artikkel 51), pensionile saatmise otsus (personalieeskirjade artikkel 52), surm (personalieeskirjade artikkel 47). Seevastu ei ole isiklikel põhjustel võetud puhkus halduslik seisund, mis tooks kaasa „teenistuse lõpetamise“.

90 Samas, isegi kui eeldada, et hageja, olles isiklikel põhjustel puhkusele minemise järel endiselt komisjoni alaline ametnik, oli 1. juunist 2015, kui 2014. aasta reform oli juba jõustunud, EMSA juurde tööle võtmise tõttu uuesti „teenistusse asunud“, siis selle uue „teenistusse asumise“ mõju saab hinnata üksnes pensioniõiguse koefitsienti (1,8%) ja pensioniiga (66 aastat) käsitlevate uute sätete konkreetse raamistiku ja eesmärgi suhtes, kusjuures eesmärk on, et „[u]ute [pensioniõiguse alaste] eeskirjade ja meetmete [kohaldamisel tuleb siiski austada] enne [2014. aasta reformi] jõustumist tööle võetud [kaasa arvatud ametitesse tööle võetud] töötajate omandatud õigusi ja õiguspäraseid ootusi“.

91 Isegi kui kõnealuste üleminekusätete eesmärk oli mõistagi ka liidu halduskuludega seotud eelarvekulude kontrolli all hoidmine, ei saa need õigusnormid seega igal juhul kahjustada omandatud õigusi ja enne 2014. aasta reformi jõustumist „teenistuses“ olevate kõikide kategooriate töötajate õiguspäraseid ootusi (vt eespool punkt 74).

92 Eelnevaga arvestades tuleb sedastada, et hageja, olles teenistust katkestamata liidu juures teenistuses alates tema ametisse nimetamisest komisjoni ametnikuks 2006. aastal, on kogu teenistussuhte jooksul liiduga ja vaatamata tema seisundile isiklikel põhjustel võetud puhkuse ajal tingimata säilitanud oma osaluse personalieeskirjade artikliga 83 ette nähtud liidu pensioniskeemis ning on maksnud sellesse

pensioniskeemi osamakseid, mis peeti kinni tema igakuisest põhipalgast, millele tal oli õigus kõigepealt komisjoni ametnikuna ja seejärel katkestamatult liidu töötajana alates oma esimesest tööle asumisest Frontexisse 1. veebruaril 2012 ja seejärel EMSAsse 1. juunil 2015.

93 [Siinset teksti on parandatud 22. jaanuari 2019. aasta kohtumäärusega] Nendel asjaoludel tuleb seega järeldada, et kõnealuste üleminekusätete kohaldamisel tuleb hagejat pidada liidu juurde „teenistusse asunuks“ 1. mai 2004 ja 31. detsembri 2013 vahelisel ajavahemikul ning kuna ta on jäänud ametisse pärast viimati nimetatud kuupäeva, on tal õigus kasutada asjaomaste üleminekusätetega kindlaks määratud tingimusi, mis käsitlevad ühelt poolt pensioniõiguste omandamist 1,9protsendilise koefitsiendiga ja teiselt poolt 63aastast pensioniiga.

94 Eelnimetatud põhjustel tuleb nõustuda väidetega, mis käsitlevad personalieeskirjade XIII lisa artiklite 21 ja 22 rikkumist, ja tühistada vaidlustatud otsus, ilma et oleks vaja analüüsida teisi väiteid.

Kohtukulud

95 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

96 Kuna käesolevas asjas on komisjon kohtuvaidluse kaotanud, tuleb tema kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud, nagu hageja on seda nõudnud.

97 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1 koostoimes kodukorra artikli 1 lõike 2 punktiga f kannavad menetlusse astunud liidu organid ja asutused ise oma kohtukulud. Seega kannavad menetlusse astujad ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

1. **Tühistada Euroopa Komisjoni 16. aprilli 2016. aasta otsus, mida kinnitati individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (PMO) 29. aprilli 2016. aasta teatisega.**

2. **Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Isabel Torné kohtukulud.**

3. **Jätta Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööameti (ACER), Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ameti (Frontex), Vabadusel, Turvalisusel ja Õigusel Rajaneva Ala Suuremahuliste IT-süsteemide Operatiivjuhtimise Euroopa Ameti (eu-LISA), Euroopa Meresõiduohutuse Ameti (EMSA), Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti (EASO) kohtukulud nende endi kanda.**

Frimodt Nielsen Forrester Perillo

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. detsembril 2018 Luxembourgis.

kohtusekretär
E. Coulon

president
S. Gervasoni